

A whimsical illustration of a brown elephant in a lush green field. The elephant is smiling and has its trunk raised. A small orange mouse in a blue and white striped shirt is hanging from the trunk. The field is filled with green foliage, pink flowers, and various small animals like a mouse, a bird, a frog, and several insects. The title 'Lilla Lilla' is written in a large, black, stylized font at the top, and 'HEMIGHETER ÖVERALT' is written in a white, stylized font in the center.

Lilla Lilla

HEMIGHETER ÖVERALT

ANNA LUNDGREN MAYA JÖNSSON

BONNIER
CARLSEN

Lugo & Lill

HEM IGHETER ÖVERALLT

ANNA LUNDGREN MAYA JÖNSSON

BONNIER
CARLSEN

Solen strålade över vännernas gård.
Humlorna flög i cirklar ovanför gräset och
blåklockorna dansade i sommarvinden.

Lugo och Lill hade fått mycket gjort under morgonen. De hade hängt tvätt, plockat blommor till lusthuset och rensat jordgubbslandet.

— Nu orkar jag inte jobba mer, sa Lill. Vi måste hitta på något roligt! Jag vill klättra i träd!

— Jag hinner inte, svarade Lugo. Det finns massor kvar att göra.

— Nog hinner du, pep Lill. Vi måste smaka på vildhallonen. Och gullbären! De växer överallt borta vid den stora eken.

Lugo låtsades som om han inte hörde. Han dök in i närmaste buske, stack ner nosen i en ros och tog ett djupt andetag. Han älskade deras trädgård. Där kunde han gå runt hela dagarna och pyssla i lugn och ro.

— Vi kan gå till grottan! sa Lill och hoppade upp på en sten.

Men bara tanken på grottan fick Lugo att rysa.

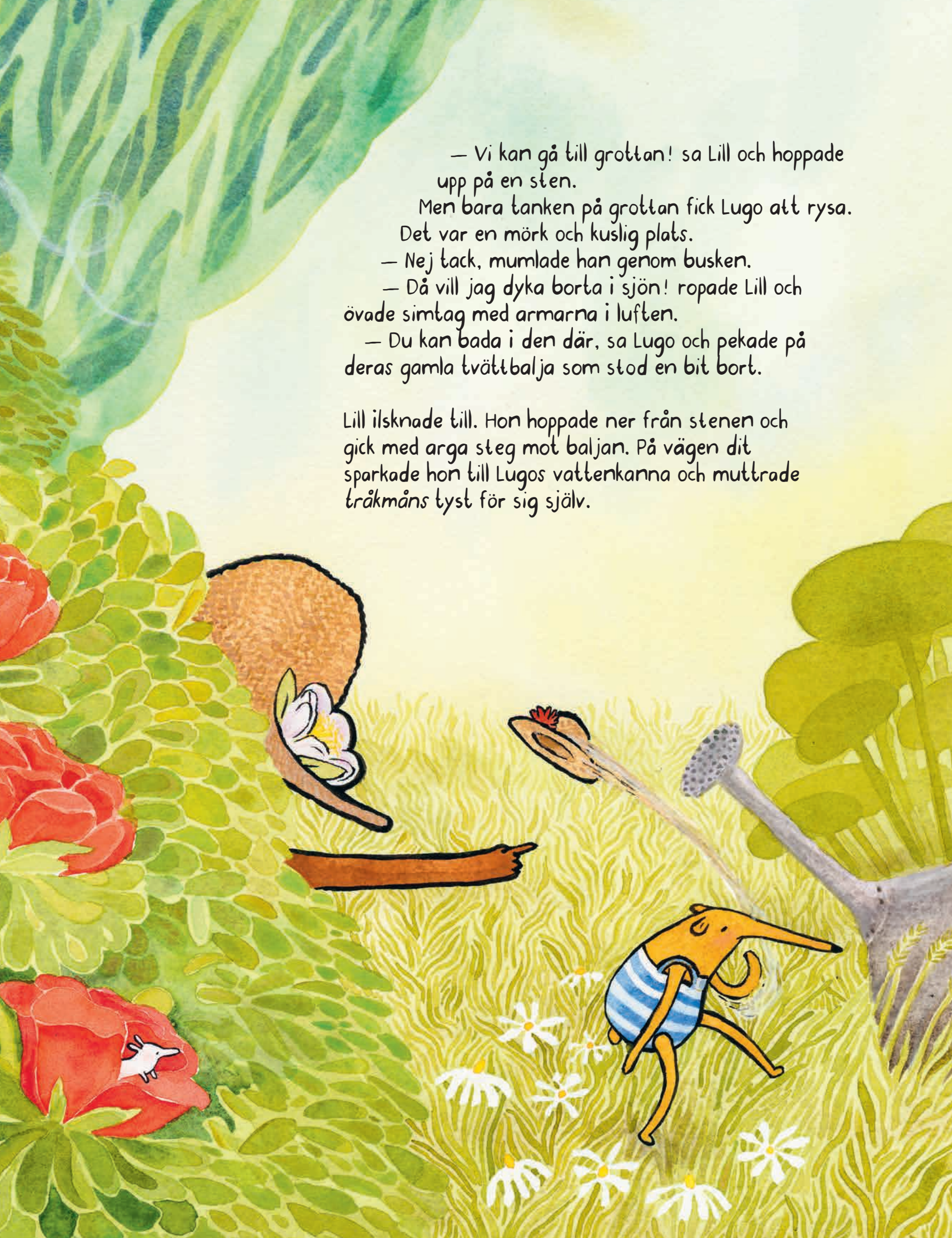
Det var en mörk och kuslig plats.

— Nej tack, mumlade han genom busken.

— Då vill jag dyka bort i sjön! ropade Lill och övade simtag med armarna i luften.

— Du kan bada i den där, sa Lugo och pekade på deras gamla tvättbalja som stod en bit bort.

Lill ilsknade till. Hon hoppade ner från stenen och gick med arga steg mot baljan. På vägen dit sparkade hon till Lugos vattenkanna och muttrade tråkmåns tyst för sig själv.

Framme vid baljan hördes ett märkligt ljud. Lill kikade över kanten och upptäckte till sin förvåning små, lurviga figurer som plaskade runt i regnvattnet.

— Nämen!
Inte visste jag att
det fanns tussor
i vår trädgård, sa hon
och vinkade förtjust. Jag
trodde att tussor bara bodde
i närheten av lejonklockor och
såna växer det inte här hos oss.

Hon såg sig snabbt omkring.

— Ni kan vara min hemlighet.

Lugo får inte veta att jag har hittat
er. Så går det när man bara vill
vara tråkig och jobba hela dagarna.
Vill ni leka med mig?

Tussorna nickade ivrigt och började glatt studsa omkring.

Tittut!

Ni kan inte ta mig!

Ho ho!

Piiiip!

När de hade lekt sig trötta la de sig i gräset för att vila. Tussorna somnade. Lill lyssnade på deras snarkningar och höll själv på att slumra till när hon hörde steg som närmade sig.

Det var Lugo som kom gående.
Lill skyndade sig att täcka över
tussorna med några blad.

— Du får inte veta vad jag har
hittat, sa hon. Det är hemligt!

— Jaså! Då har jag också en
hemlighet, svarade Lugo och klappade
på byxfickan.

Det fick Lill att blekna om nosen.
— NÄHÄ, det har du inte ALLS! tjöt hon.
Du får inte ha hemligheter för mig:

Jag är faktiskt din BÄSTA KOMPIS!

— Jo, jag har en jättebra hemlis, sa Lugo lugnt.

Lills underläpp darrade. Hon funderade på om hon skulle gråta en skvätt, men just när hon skulle sätta igång fick hon syn på något märkligt i den stora häcken som slingrade sig kring deras trädgård.

